

नकुलादीनामस्यादिभिः सहायैर्यथासंख्येन संबंधः सहदेवं संजयैः सह भीमं मस्यैः नकुलं कैकयैः सव्यसाचिनं मद्रकैरिति ॥ १३ ॥ कथं भूताय यक्ष्यते यागं करिष्यते ॥ १४ ॥ आद्यो हरिः श्रीकृष्णः ॥ १५ ॥ ब्रह्मलिंगधराः ब्राह्मणलिंगधारिणः यतः यत्र बृहद्रथ सुतो जरासंधः ॥ १६ ॥ गृहेषु वर्तमानं समयाचेरन् सम्यक् अयाचंतेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ नन्विदं कामयामह इति विशेषो निर्दिश्यताम् अन्यथा यस्य पुत्रादेर्वियोगो दुःसहः सकथं देयः तथाराजमंडनं किरीटाद्यदेयं तत्तत् भिक्षुभ्यः कथं देयं तथातिरम्यं रत्नाभरणादिपुत्रादियोग्यं कथं परस्मै देयमिति चेदत आहुः किंदुर्मर्षमित्यादि अथ दृष्टान्तत्वेनार्थांतरमाहुः किमकार्यमिति यथा साधूनामकार्यं नास्ति तथा तितिक्षूणां दुर्मर्षं दुःसहं नास्ति वदान्यानामत्युदाराणामदेयं नास्ति समदर्शिनां परश्वनास्ति अतः किं विशेषनिर्देशेनेत्यर्थः ॥ १९ ॥ किंच अर्थिने धीरेण मुद्रलादिवत् प्राणा अपि न वंचनीया इत्याशयेनाहुः योऽनित्येनेति

सहदेवं दक्षिणस्यामादिशत्सहसं जयैः ॥ दिशि प्रतीच्यां नकुलमुदीच्यां सव्यसाचिनम् ॥ प्राच्यां वृकोदरं मस्यैः कैकयैः सह मद्रकैः ॥ १३ ॥ ते विजित्य नृपान् वीरा आजहुर्दिग्भ्य ओजसा ॥ अजातशत्रु वेभूरिद्रविणं नृपयक्ष्यते ॥ १४ ॥ श्रुत्वा जितं जरासंधं नृपते ध्यायतो हरिः ॥ आहो पायंत मे वाद्य उद्धवो यमुवाच ह ॥ १५ ॥ भीमसेनोऽर्जुनः कृष्णो ब्रह्मलिंगधरास्त्रयः ॥ जग्मुर्गिरि व्रजं तात बृहद्रथ सुतो यतः ॥ १६ ॥ ते गत्वा तिथ्य वेलायां गृहेषु गृहमेधिनम् ॥ ब्रह्मण्यं समयाचेरन् राजन्या ब्रह्मलिंगिनः ॥ १७ ॥ राजन्विद्वातिथीं प्राप्ता नार्थिनो दूरमागतान् ॥ तन्नः प्रयच्छ भद्रं ते यद्वयं कामयामहे ॥ १८ ॥ किंदुर्मर्षेति तिक्षूणां किमकार्यमसाधुभिः ॥ किं न देयं वदान्यानां कः परः समदर्शिनाम् ॥ १९ ॥ योऽनित्येन शरीरेण स तांगेयं यशोध्रुवम् ॥ नाचिनोति स्वयं कल्पः स वाच्यः शोच्य एव सः ॥ २० ॥ हरिश्चंद्रो रंति देव उच्छृत्तिः शिबिर्वलिः ॥ व्याधः कपोतो बहवोऽप्यध्रुवे

णध्रुवं गताः ॥ २१ ॥ नाचिनोति न संपादयति स वाच्यः स निन्द्यः ॥ २० ॥ विश्वामित्रार्थानृण्याय हरिश्चंद्रो भार्यात्मजादिसर्वं विक्रीय स्वयं चांडालतां प्राप्तोऽप्यनिर्विण्णः सहायोऽध्यावासिभिर्जनैः स्वर्गगतः रंति देवः सकुटुंबोऽष्टचत्वारिंशदहान्यलब्धो दकोऽपि कथं चिल्लब्धान्नोदकाद्यर्थिभ्यो दत्त्वा ब्रह्मलोकं गतः उच्छृत्तिर्मुद्रलः षण्मासं सीदत्कुटुंबोऽपि आतिथ्यदानेन ब्रह्मलोकं गतः शिबिः शरणागतकपोतरक्षणाय स्वमासं श्येनाय दत्त्वा दिवं गतः बलिः सर्वस्वं ब्राह्मणवेषधारिणे हरये दत्त्वा तमेवात्मसाच्चकार कपोतश्चातिथ्ये व्याधाय कपोल्या सह आत्ममांसं दत्त्वा विमानेन दिवं गतः व्याधस्तयोः सत्त्वं वीक्ष्य स्वयमिति निर्विण्णो महाप्रस्थाने वनाग्निदग्धदेहो निष्कल्मषो दिवमारुरोह एव मन्ये च बहवोऽध्रुवेण शरीरेण ध्रुवं गता इति ॥ २१ ॥